

KUSTANTAMO
HELMIVYÖ

TEEMU PAARLAHTI

RADAN VARRELLA WATERLOO

KERTOMUKSIA ELÄMÄN
KARHEILTA PINNOILTA

Radan varrella Waterloo

Teemu Paarlahti

Radan varrella Waterloo

Kertomuksia elämän
karheilta pinnoilta

Kustantamo Helmivyö
Turku 2018

Teemu Paarlahti: Radan varrella Waterloo

ISBN 978-952-7211-30-4

Painopaikka: BoD, Norderstedt, Saksa

SISÄLLYS

7	Preludi: Alussa oli Aucklandin liiga
14	Kesäillan valssi
31	Security
43	Murhamielessä
63	Juhlakansan hillitty charmi
70	Buñuel
92	Hävikki
103	Voodoo Chile
106	Kolme sanaa
113	Hymyhuulet
122	Poisto
139	Radan varrella Waterloo
158	Työtä käskettyä
166	Gotfrey Coxin uusivuosi
172	Pastori Niemisen runot
178	Postludi

PRELUDI: ALUSSA OLII AUCKLANDIN LIIGA

Olen elänyt pienestä pitäen kirjojen ja kirjoittamisen keskellä. Pienenä paukutin isäni kirjoituskonetta hänen työhuoneellaan. Tein sen mieltä kääntävän havainnon, että paperille ilmestyvät merkit oli mahdollista asetella tolkulliseen järjestykseen ja siitä seurasi selvää suomea. Kohta lainasin konetta aina, kun se isältäni jouti. Ja niin loin yksityisetsivän nimeltä Gotfrey Cox. Hänen kotimaansa oli Uusi-Seelanti, jossa en tietenkään ollut käynyt. Ensimmäinen tarina oli nimeltään Gotfrey Cox ja Aucklandin liiga. Sittemmin suolsin niitä lisää. Toiveena on, että vielä joskus löydän nuo A5-kokoiset uniikkikappaleet kotitaloni kätköistä. Onneksi sukuni on aina ollut huono heittämään mitään pois.

Tähän kokoelmaan sisältyvä pikku tarina Gotfrey

Coxin uusivuosi on kunnianosoitus tälle lapsuuteni hahmolle, josta kirjoittamalla otin ensiaskeleitani tekstin tekijänä, ja jonka seikkailuihin heijastui jotakin siitä lumosta, jonka kirjojen maailma oli minuun tartuttanut. Palasin Gotfrey Coxin seuraan kuin huomaamatta lukiessani Risto Kormilaisen esseekokoelmaa *Diopteri* (Väyläkirjat 2017). Tekijä kirjoittaa otsikon Matkustamisen taito alla: ”Mielen matkustaminen on maailman kuvittamista ilman minkäänlaisia virikkeitä. Nythän maailman ympäri voi toki matkustaa omassa nojatuolissa erilaisten medioiden myötä. Tuntea olevansa kohteessa kaukana sohvalla lökötellessä. Mutta mielen matkailu on enemmän, koska silloin näkemättä paikkoja, maisemia, rakennuksia tai kulttuurin eri muotoja voi itse kuvittaa ja kuvitella kaiken oman makunsa mukaan. Se on todella avartavaa. Jokainen saa tuntea olevansa samalla kertaa käsikirjoittaja ja ohjaaja.” Näillä keinoin oma pojanmaailmani avartui 1970-luvulla. Tähän kirjaan sisältyvää Cox-tarinaa tehdessäni käväisin sitten jo Googlessa.

Lokakuussa 1972 jouduin lähtemään vanhempieni kanssa kyläreissulle perheystäviemme Irma ja Bror Petterssonin luokse Tampereen Hämeenpuistoon. Yhdeksänvuotiaan aika kävi pitkäksi, aikuiset olivat tylsiä. Ilan kuluessa viihtymisvälineekseni keksittiin kirjoitus-

kone ja sain siihen paperiarkin, jonka yläreunassa luki ”Tampereen televisiokerho r.y”. Syntyi teos nimeltä Juttu – varhaisin tallessa oleva hämäräheikkejä ja toimintaa sisältävä tarinani. En olisi itse kertomusta muistanutkaan, mutta joskus 1990-luvun lopulla Irma Pettersson toimitti originaalin minulle. Hän oli varmaan-kin työssään koulun kansliassa tottunut pitämään tärkeät paperit tallessa. Siunaan jo edesmennyttä Irmaa tästä. Otin ja julkaisin tekstin vuonna 2000 jonkinlaisena kuriositeettina tuolloin päätoimittamassani Mäntän Joulussa.

Jutulla on liittymäkohtansa myös tähän kokoelmaan. Olin nimittäin kylväjäaikoinani kovin kiinnostunut autoista. Erityisesti ihailin Ford Capreja. Jossain vaiheessa vanhempani esittivät toiveen, että puhuisin välillä jostakin muusta kuin nelipyöräisistä ystäväistäni. En vielä-kaan ymmärrä, miksi olisi pitänyt. Jutussa kelmeillä on allaan Ford Capri 3000 GT XR.

Tässäkin kokoelmassa vilahtaa yksi Capri, tosin iskutilavuudeltaan litraa pienemmällä moottorilla. Itse olen ajanut Fordeja vuodesta 1988, mm. yli kymmenen vuotta tuon mainitun Caprin yhteydessä esiintyvää Mondeota 1,6-litraisella moottorilla.

Mutta Jutussa oli muutakin. Suora sitaatti: ”Matti käveli keittiöön. Keittiön pöydällä oli salapoliisiroma-

ni ja muutama hiivaleipä. Matti hotki leivät ja rupesi lukemaan.” Se on kuin kuvaus omasta elämästäni lapsena ja nuorena. Hiivaleivän muistan erityisesti kesistä Ruoveden Jäminkipohjassa. Kirja minulla on ollut kesken liki viisikymmentä vuotta. Siirryin lukemaan opituani hyvin pian kaikenlaisiin jännäreihin, sitten nuoruuden älykkövuosina niistä aika lailla pois. Nyt olen saavuttanut iän, jossa turhan kotkottelun voi jättää ja palannut jännitysviihteen suurkuluttajaksi.

Mikä koskee lukemista, sivuaa kirjoittamistakin. Olen tuottanut tekstiä rahasta ja rakkaudesta yli 30 vuotta. Suuri osa siitä on ollut työperäistä. Kävin kovapäisyydessäni Helsingin yliopiston kahteen kertaan ja valmistuin sekä teologiksi että valtiotieteilijäksi. Päädyin töihin kirkkoon. Sittemmin olen toimitellut papin virkaa maalla, merellä ja kaupungissa – seurakuntapappina, vankilapappina, sairaalapappina. Ja ollut rahtilaivan ”kolhoosipappina” niin kuin merimiehet toimenkuvani määrittelivät.

Tein takavuosina muutaman kymmenen ohjelmaa YLE:n Radio Keski-Suomen Taivaskanava-ohjelmapaikalle. Yleisradion hartausohjelmia olen niin ikään tehnyt vuosien saatossa muutamia kymmeniä. Kaikki se on vaatinut jatkuvaa kirjoittamista. Puhumattakaan saadoista saarnoista ja muista puheista, toimitetuista seu-

Radan varrella on aina lopulta Waterloo.

Ja sillä radalla kulkevat Nieminen, Raine,
Hävikki ja moni muu oman elämänsä luuseri.

He ovat kulkijoita, joita on pakko rakastaa
rupineen kaikkineen. Ja ennen viimeistä
pistettä kirjailija kohtaa Gotfrey Coxin,
pikkupoikana luomansa ja yli neljäkymmentä
vuotta unohduksissa pölyttyneen sankarinsa.
Siinä ei ehkä havise historia, mutta jokin
kuitenkin.

Teemu Paarlahti on kirjallinen puuhailija
Mänttä-Vilppulan taidekaupungista. Hän on
kirjoittanut yli 35 vuotta kaikenlaista rahasta
ja rakkaudesta ja menestynyt matkan varrella
monissa kirjoituskilpailuissa. Paarlahdelta on
aikaisemmin ilmestynyt useita teoksia, kuten
näytelmä Meidän Luther (2018) ja runoteos
Oikeastaan aika hyvä (2018).

ISBN 978-952-7211-30-4

**KUSTANTAMO
HELMIVYÖ**

Kansivalokuva: Teemu Paarlahti
Suunnittelu: JT Lindroos